

den Forskel i Opfattelsen, at man fra Fiskeriets Side mener, at Udviklingen bør ske ganske jævnt og stille og bæres frem af Fiskeriets egne Mænd, medens man fra anden Side har ment, at man skulde gribe dette Spørgsmaal og disse Ting noget større an. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa dette, det vedrører jo strengt taget heller ikke Lovforslaget, der, som den højtærede Minister ganske rigtigt bemærkede, alene tilsigter at støtte Fiskeriet og dets Udvikling efter den Retningslinie, som Fiskerne selv har anvist.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at da Sagen var til Overvejelse i et Folketingsudvalg, søgte Fiskernes Hovedorganisation Udvalget og fremsatte Ønsket om, at man kunde faa en noget længere Afdragsfrist indført i Loven. Da hverken Udvalget eller — saa vidt jeg ved — den højtærede Landbrugsminister var tilbøjelig til at gaa med til en saadan Lempelse, idet man mente, at vi bør bibeholde de Regler, som er fastsat i den nugældende Lov om Fiskerilaan, og da Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i det høje Folketing, skal jeg imidlertid ganske afholde mig fra at stille Ændringsforslag i den af mig nu nævnte Retning, idet jeg vilde sætte megen Pris paa at faa Lovforslaget gennemført og selvfølgelig ikke i nogen som helst Retning vil lægge Hindringer i Vejen for det. Jeg maa dog sige, at vi fra Fiskeriets Side gerne havde set, at man havde faaet en noget større Afdragsfrist end fastsat i Loven, bl. a. fordi det her drejer sig om store Beløb, som den enkelte Fisker skal skaffe til Veje for at faa Del i disse Penge som Laan. Det tjener efter min Mening Sagens Interesse bedst, ikke alene — om end naturligvis særlig — den enkelte Laantagers, men selvfølgelig ogsaa Statens, at Forholdene tilrettelægges saaledes, at der bliver den allerstørste Mulighed for og Udsigt til, at de paagældende kan klare de Forpligtelser, de paatager sig. Men nu er det jo heldigvis saadan — det haaber jeg i alt Fald —, at der vil kunne vises Imødekommethed, hvis det skulde vise sig, at en Laantager, som ellers er prompte med sine Afdrag og sine Renter, naar han har faaet Laanet bragt noget ned, skulde møde ekstraordinære Vanskeligheder. I saa Fald vil der sikkert kunne vises Imødekommethed overfor ham, hvis han henvender sig til Staten

derom; men det er naturligvis noget, jeg kun kan udtale et Ønske om.

Som sagt, Partiet Venstre kan tiltræde Lovforslaget, og jeg kan paa Partiets Vegne anbefale det til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

Josiassen: Den højtærede Landbrugsminister bemærkede i sin Indledningstale, at det var ikke alt, hvad man kunde ønske fra Fiskernes Side, der var imødekommethed. Nej, det er fuldkommen rigtigt, thi 500 000 Kr. er kun en lille Del af de 5 Mill. Kr., man ønskede; men Lovforslaget tyder i hvert Fald paa, at man fra Regeringens Side har faaet Øjnene op for, hvad der baader Udviklingen af det danske Fiskeri bedst. I Folketinget har Udviklingen af Landets Fiskeri været Genstand for en meget indgaaende Drøftelse, og det gik som en rød Traad igennem denne, at man skal fortsætte paa Grundlag af de Erfaringer, som det danske Fiskerierhverv har indhøstet gennem Aarene, hvilket sikkert ogsaa vil være det rette. Det gælder ikke alene den Udvikling, der har fundet Sted med Hensyn til selve Fiskerifartøjerne, men ogsaa med Hensyn til Redskaberne og ikke mindst med Hensyn til de Bestræbelser, Fiskerne har udfoldet i Retning af at dygtiggøre sig. I den forrige Regerings Tid blev der nedsat en Kommission, som skulde overveje, hvad der gavnede Fiskeriet her i Landet bedst, og paa Basis af denne Kommissions Arbejde har Dansk Fiskeriforening gennem 8 Punkter tilkendegivet, hvad den mener er absolut nødvendigt for Fiskeriets Udvikling herhjemme. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse 8 Punkter, enhver kan læse sig til det, men der er dog eet Punkt, jeg vil nævne, nemlig Punkt 7, hvor man ønsker gennemført en Laanelov for 5 Aar, hvorved der aarlig stilles 1 Mill. Kr. til Raadighed til Udlaan paa lempelige Vilkaar til driftige Fiskere til Støtte og Udvikling af videre søgaaende Fiskeri. I Forhold til de 5 Mill. Kr., her er Tale om, forslaaer de 500 000 Kr. jo ikke meget, det er kun et ringe Beløb, og det maa, som sagt, kun betragtes som et Beløb til Forsøg.

I Bemærkningerne til Lovforslaget anføres det, at det ved Laanenes Tildeling til kvalificerede Ansøgere er Hensigten, at